DE HERAUT

KERSTNº 1965

DE HERAUT
KRINGBLAD VEERLE EN VOLHARDING
17e JAARGANG - 1965-66 - NR. 1

Een heilig einde, een goed begin,
dat geve u God, jaar uit jaar in,
'k wil zeggen, - in een woord gezeid, -
zo nu zo altijd : Zaligheid !

G. Gezelle.

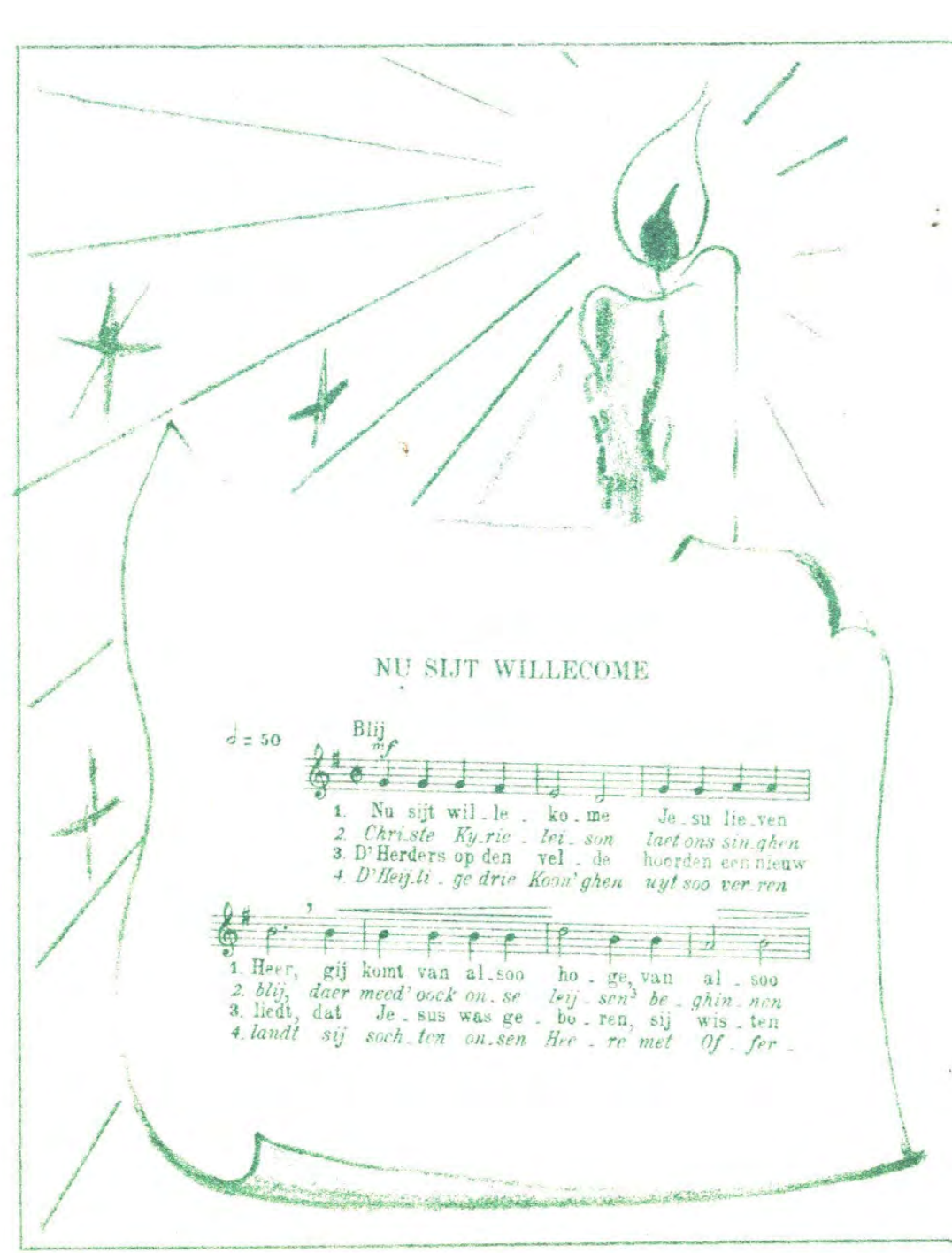

NU SIJT WILLECOME

♩ = 50

Blij

mf

1. Nu sijt wil_le _ ko_me Je_su lie_ven
2. *Chri_ste Ky_rie _ lei_ son laet ons sin_ghen*
3. D'Herders op den vel _ de hoorden een nieuw
4. *D'Hei_li _ ge drie Koon'ghen uyt soo ver_ren*

1. Heer, gij komt van al_soo ho _ ge, van al _ soo
2. *blij, daer meed' oock on_se lei_sen[3] be_ghin_nen*
3. liedt, dat Je _ sus was ge _ bo _ ren, sij wis _ ten
4. *landt sij soch_ten on_sen Hee _ re met Of _ fer _*

1. veer,[1] nu sijt wil _ le _ ko _ me van den
2. *vrij: Je _ sus is ge _ bo _ ren op den*
3. 't niet: "Gaet aen geen _ der[4] stra _ ten en ghy
4. *handt: s'Of _ fer _ den oyt _ moe _ de lijck Myrh'*

1 hoghen He _ mel neer, hier al in dit aert _ rijk sijt
2. *Hey _ li _ ghen Kers _ nacht, van een Ma _ get rey _ ne, die*
3. sult hem vin _ den klaer, Bethlem is de ste _ de daer
4. *Wien ook en _ de Goudt t'eer _ ren van den Kin _ de, dat*

pp

1. gij ge _ sien noijt meer[2] Ky _ ri _ e _ leis,
2. *hooghmoet sijn ge _ acht. Ky _ ri _ e _ leis*
3. 't is ge _ schiet voor _ waer. Ky _ ri _ e _ leis.
4. *al _ le dinck be houdt Ky _ ri _ e _ leis.*

Anton van Duinkerken

DE HERDERS

Omdat eenvoudigen verstaan
Wat door geen ingewikkeld zoeken
Noch lezen in geleerde boeken
Begrepen wordt of nagegaan,

Zijn herders toen in Uwe stal
Geknield en hebben U aanbeden.
Dit is twee duizend jaar geleden
En nog weet elk het overal.

Geen mens heeft ooit hun naam gemeld
De rest van hun onschuldig leven
Is door geen wetenschap beschreven,
Wordt slechts aan kinderen verteld.

Jaar-verslag

SPORTJAAR
1964 - 65

In kronologische volgorde hadden volgende actiteiten plaats tussen 1/9/1965 en 31/8/65:

4.9 : Serenade aan Mevrouw en Chef-tamboer Albert Timmermans, bij gelegenheid van hun Zilveren Huwelijksjubileum.
8.9 : Hervatting oefenstonden.
20.9 : Deelname aan H.Sacramentsprocessie van de H.Kruisparochie.
22.9 : Taptoe van onze muzikanten ter gelegenheid van Mortsel-dorp kermis.
31.10 en 1.11 : Wafelbak.
7.11 : 44e verjaringsturnfeest.
Ontmoeting België-Holland voor jongeren: deelname Meersman Luc.
11.11 : Herdenking van de stichting.
Algemene Statutaire vergadering.
Deelname aan de Gemeentelijke plechtigheden ter gelegenheid van de wapenstilstand-herdenking.
Jeugdnamiddag.
14.11 : Verjaringssouper.
21.11 : Ontmoeting België-Holland keurturners: deelname Nuyens René.
13.12 : Individueel Verbondskampioenschap Keurturnen te Kapellen.
10.1.65: Individueel Gouwkampioenschap keurturners te Hemiksem.
7.2 : Enkele turners en clowns verlenen hun medewerking aan het winterfeest ten voordele en in het St.Amedeusziekenhuis.
14.2 : Persoonlijk Bondskampioenschap seniores en juniores te Leuven.
28.2 : Persoonlijk Bondskampioenschap voor de titel, te Leuven.
6.3 : Galafeest;
13.3 : Herneming van het Galafeest te Mortsel-dorp.
14.3 : Statutaire vergadering.

27.3 : Turners verlenen hun medewerking bij de tentoonstelling van Huisvlijt ingericht in de Stedelijke Feestzaal te Antwerpen door het A.C.W.
5.4 : Trompetters blazen "Te Velde" bij de 5-april-herdenking.
9.5 : Gouwkampioenschap turners +15 jaar te Hemiksem.
20.5 : Bedevaart naar de Grot van O.L.Vrouw van Lourdes, te Edegem.
22.5 : Sympathiserende deelname aan feestelijkheden ter gelegenheid van jubileum van Oude-God-Sport.
8.6 : Taptoe door muzikanten ter gelegenheid van Luithagen kermis.
13.6 : Muzikanten nemen deel aan de optocht ter gelegenheid van het Congres A.K.V.T. ingericht door "Streven".
20.6 : Deelname Interparochiele Eucharistieviering, te Mortsel.
26.6 : Optocht en Openlucht-avondfeest op de Gemeenteplein...en
27.6 : 34e Gouwkampioenschap turners -15 jaar; Muziekwedstrijd .
21.7 : Deelname Gemeentelijke Plechtigheden: Nationale Feestdag.
23.7 : Trompetters houden taptoe ter gelegenheid van Oude-God kermis.

Hierna een korte toelichting omtrent deze activiteiten.

TRADITIONELE FEESTEN.

Het VERJARINGSTURNFEEST ging door op 7.11.64 voor een welgevulde Familiazaal. Turners en muzikanten brachten zoals vorige jaren een zeer gesmaakt programma. Vooral de allerkleinsten vielen op door hun durf bij het uitvoeren van hun oefeningen en oogsten hiervoor een welverdiond applaus.
(Spijtig dat de nieuwe vloer zich niet leent tot het uitvoeren van turnoefeningen.)

De HERDENKING VAN ONZE STICHTING werd ingezet met een H.Mis, opgedragen voor onze afgestorven stichters, leden en ere-leden. Ook de meisjesturnkring was flink vertegenwoordigd.

Na de H.Mis werd het ontbijt gezamenlijk gebruikt in de turnzaal, waar ruim 200 leden aanzaten. Zoals steeds hielden de jongeren schijnbaar een wedstrijd "om ter meest".

De statutaire vergadering verzamelde deelgenoten en volwassenen. Hierna werd deelgenomen aan de Gemeentelijke plechtigheden ter gelegenheid van de herdenking van de wapenstilstand. Na afloop van de plechtigheid op het kerkhof te Oude-God, brachten onze leden een piëteitsvol bezoek aan het graf van wijlen onze eerste voorzitter en eerste turnleider, en van onze proost E.H.Verhoeven zaliger.

Het VERJARINGSSOUPER, met 193 aanwezigen, werd voorgezeten door de Heer Burgemeester, medestichter van onze vereniging.

Onnodig nogmaals de nadruk te leggen op de uiterst verzorgde feestdis.

Gelegenheidstoespraken werden gehouden door dhr.Burgemeester en door dhr. voorzitter.

Tijdens het souper werden volgende leden gehuldigd:
Truyens Aloïs: 15 jaar lid,
Timmermans Freddy en Verhoeven Frans: 10 jaar lidmaatschap.

Normaal had turnleider Rousseau (eveneens 15 jaar lid) ook een ereteken dienen te ontvangen, doch daar hij niet kon aanwezig zijn wegens zijn militaire dienst zal hem dit ereteken worden uitgereikt bij een eerstvolgende plechtigheid.

Het orkest "The Rainbow Melodians" dat ook het souper muzikaal verzorgde,bracht de danslustigen te been en bracht leute en plezier tot in de late (of vroege) uurtjes.

Ons GALAFEEST ging dit jaar door onder het motto CIRCUS SNOBBY.

Onze leden leverden een uitzonderlijke prestatie en mochten een daverende ovatie ontvangen van een begeesterd publiek.

De herneming te Mortsel-dorp leed onder het gebrek aan plaatsruimte.Hieraan moet voor de toekomst een oplossing worden gepast, wil men een programma dat voor het Familia-tooneel werd ingestudeerd ook te Mortsel St.Benedictus tot zijn recht laten komen.

Het OPENLUCHTFEEST ging ditmaal door op de Gemeenteplein. Na een optocht van meisjes- en jongensturnkring (± 700 deelnemers), muzikaal begeleid door onze trompettersfanfare, kende dit feest een vlot en enthousiast verloop. De toeschouwers waren misschien iets minder talrijk dan verwacht, doch rekening houdend met het zeer gure weder, was zij alleszins bevredigend.

Het 34e LEERLINGENGOUWFEEST was wellicht het hoogtepunt van dit turnjaar.

Reeds van in de vroege ochtend heerste er een drukte van belang op het terrein van Kon.Oude-God Sport, centrum van de feestelijkheden. Inderdaad hadden niet minder dan 39 groeperingen ingeschreven voor de turnwedstrijden terwijl daarenboven nog 3 trompetterskorpsen, 6 drumbands en 4 trommelaarskorpsen deelnamen aan de muziekwedstrijd.

Zonder overdrijven mag het aantal aanwezige deelnemers op 2.500 geraamd worden.

De voormiddag werd besteed aan de wedstrijden, terwijl in de namiddag, na een indrukwekkende optocht, een groots openluchtfeest werd gehouden, stijlvol besloten door een H.Mis, opgedragen door de Gouwproost en aanwezigheid van Mgr.Raes. De H.Kommunie werd door 6 priesters uitgereikt.

Deze heuglijke dag werd besloten met een souper gevolgd door een dansavond onder de tonen van "The Rainbow Melodians".

Tijdens de receptie door het Gemeentebestuur op het gemeentehuis werd het woord gevoerd door dhr.Burgemeester, dhr.Van Bogaert, gouwvoorzitter en onze voorzitter en werd het guldenboek ondertekend. In Familia werd na het namiddagfeest een receptie aangeboden waarop Mgr. Raes het woord voerde die de betekenis benadrukte van de onderscheiding die de voorzitter ontving, namelijk het Kruis van verdienste met zilver van het Bisdom Antwerpen. De voorzitter dankte, waarna nog wat gezellig werd nagepraat.

Tijdens het souper reikte dhr.Rosier, secretaris-generaal van de K.B.K. T.S.F. het gulden plaket aan dhr.Burgemeester, dhr.Jos de Smet, Ondervoorzitter en volgende leden HH. Albert Geeraerts, Frans Geeraerts, Jean Janssens, Alfons Janssens, John Van den Buys, Jos Van San, Flor Van San en Leon Waumans.

KAMPIOENSCHAPPEN.

In de persoonlijke kampioenschappen behaalden onze turners volgende uitslagen:
Bij de keurturners behaalde René NUYENS de 1e prijs bij de Verbondskamp en de 3e prijs bij het Federaal kampioenschap.

Luc MEERSMAN was 1e: kamp.Verbond, 1e: -van de Gouw en 6e:-van de Federatie.

Bij de ontmoeting België-Holland behaalde Luc Meersman een eervolle 8e plaats bij de jongeren, terwijl René Nuyens de 3e plaats wist te veroveren bij de keurturners.
Proficiat, mannen!!!

De VERBONDSKAMPIOENSCHAPPEN, groepturnen, werden afgelast omdat de sporthal te Wilrijk, waar deze kampen moesten plaatshebben, nog niet was afgewerkt.

Onze turners +15 jaar behaalden de 1e prijs in Uitmuntendheid in de Gouwkampioenschappen te Hemiksem.

Het Kampioenschap voor turners -15 jaar hebben wij-zelf ingericht.

Onze muzikanten namen aan geen enkele wedstrijd deel.

PRESTATIES BUITEN DE KAMPIOENSCHAPPEN:

Onze turners verleenden hun medewerking
- aan de feestelijkheden in het St.Amedeusgesticht;
- aan de tentoonstelling Huisvlijt, ingericht door het A.C.W. in de stadsfeestzaal, Antwerpen.

Turners en muzikanten namen deel
- aan de optocht ingericht door de jubilerende Oude-God Sport;
- de parochiele H.Sacramentsprocessie;
- de interparochiele H.Eucharistieviering;
- de Gemeentelijke plechtigheden op 21.7 en 11.11.

De trompetters
- namen deel aan de optocht ingericht door de toneelkring "Streven";
- hielden traditiegetrouw wandelconcerten tijdens drie Gemeentelijke kermissen;
- verzorgden het "Te Velde" tijdens de 5-aprilherdenking;
- en brachten een serenade aan de chef van van de trommelaars bij zijn zilveren huwelijksjubileum.

JEUGDNAMIDDAG:

Voor een begeesterd jeugdig publiek dan de ganse turnzaal in beslag nam, draaiden we de pittige film "De moedige Kapiteins".

STATUTAIRE VERGADERINGEN:

Op 11.11.64 werd dhr. VAN HOECK gekozen tot secretaris beheerder.
Tot raadsleden van het muziekcomité werden gekozen dhren SMEYERS D., VAN DER HEYDEN R., VAN LEEKWIJCK M. en VAN NUFFEL A.
Het jaarverslag 1963-64 werd voorgelezen en goedgekeurd.

Op 14.3.65 werden de rekeningen van 1964 en de begroting van 1965 voorgedragen, besproken en goedgekeurd.
De deelgenoten besloten tot verhoging van het lidgeld en het tenlastelegger van de verzekeringspremie op de leden.

STATUTAIRE VERPLICHTINGEN:

De beheerraad vergaderde 10 maal. Op de vergadering van 18.2.65 werden

de rekeningen van het jaar 1964 voorgelegd en op deze van 11.3.65 werd de begroting opgemaakt. Beide posten werden na bespreking goedgekeurd om te worden voorgelegd aan de algemene vergadering.

De diverse comités, die de beheerraad in zijn taak bijstaan, vergaderden naargelang de noodwendigheden.

ADMINISTRATIE:

Wij begonnen dit turnjaar met 235 turners en eindigden met 281.

	begin	einde
leerlingen	30	48
kadetten	70	91
pupillen	45	55
juniors	32	40
volwassenen	34	32
veteranen	24	10
gewichtheffers		5

Onze trompettersfanfare behield dezelfde sterkte gedurende gans het jaar: 46 muzikanten waarvan 36 trompetters en 10 trommelaars.

Aan NILOS werden 302 namen opgegeven om kosteloos te worden onderzocht door de dokter van het medisch cenrum:
227 leden boden zich aan op het doktersonderzoek;
26 leden hadden intussen ontslag genomen;
49 leden gaven geen gevolg aan de diverse oproepen.

Gedurende het voorbije turnjaar dienden 4 ongevallen te worden doorgegeven aan de verzekering.

Ons kringblad de HERAUT verscheen in het afgelopen turnjaar 3 maal. Dit blad, praktisch uitsluitend het werk van onze voorzitter, mocht herhaalde malen zeer gunstige kritiek ontvangen, zelfs vanwege vreemde personaliteiten.
De administratieve drukte van het Gouwfeest voor turners -15 jaar, verhinderde het verschijnen van de nummers na nieuwjaar.

PERSONALIA:

Tijdens het turnjaar 1964-65 betreurden we het afsterven van onze muzikant Raymond VAN DER HEYDEN. We blijven hem in onze gebeden indachtig.

Nicolas VAN SOOM stapte in het huwelijkheidsbootje en Albert TIMMERMANS vierde zijn zilveren huwelijksjubileum.

En wat we mochten vergeten hebben vindt u wel onder dezlfde rubriek van dit Kerstnummer.

L.Van Hoeck, secretaris.

DE HERDER DIE ZIJN BENEN BRAK

Achttien herders drongen samen op de toonbank van de bazaar. Zeven knielden er in het stro, vijf droegen een schaap op hun schouders en zes speelden fluit. Ene stond gans alleen en hij was ook een stuk groter. Ge kondt zo van zijn gezicht aflezen dat hij met verachting neerkeek op die andere van mindere kwaliteit.

Toen verleden jaar de herders van zijn eigen soort en grootte zich vol blijdschap lieten kopen om meegenomen te worden naar een Kerststalletje, kroop hij stiekem weg achter een stapel pakpapier: "Wie weet waar je terecht komt?" dacht hij. Hier in de bazaar leefde hij voortdurend in het middelpunt van de belangstelling, vooral dan dit jaar, omdat hij een stuk grpter was.

Hij stond op de eerste rij, stijf en struis, met een gele hoed, helrode wangen, een groene wambuis en een bruine broek. Hij glom in het licht van de neon-lampen en hij was totaal vergeten, dat hij eigenlijk uit plaaster geschapen was om in een Kerststalletje het Kindje Jezus te vereren.

Maar daar was een meisje van vijf jaar, dat al drie dagen achter elkaar naar hem kwam kijken. En toen ze de vierde dag terugkeerde met haar mama, riep de kleine al van ver: "Daar staat die schone herder!". Hij straalde van fierheid en loerde of de anderen het ook wel gehoord hadden wat dat meisje zei. Dat duurde maar heel even, want toen sloegen zijn rode wangen bleek uit van het schrikken.

"Mag ik hem nu meenemen?" vroeg het meisje. Een ogenblik kreeg hij weer hoop bij het antwoord van mama: "Maar Veronique, die herder is veel te groot voor ons stalleke". Veronique liet echter niet af. De herder keek hopeloos over de toonbank, of hij zich weer ergens verbergen kon. Dit keer miskulte het. Hij stond immers vooraan op de eerste rij en in het volle licht.

"Moet ik hem dan maar inpakken, Mevrouw?". Hij voelde hoe de smalle hand van de winkeljuffrouw zich om hem sloot. "Ja", zegde mama, "Veronique wil hem zelf betalen met het geld uit hare spaarpot".

De herder had zich op het ergste voorbereid, maar tenslotte viel het nog mee. Toen het klein emisje hem voorzichtig uit het winkelpapier wikkelde, keek hij tegen een glinsterende kerstboom op. Veronique was de jongste uit de familie en papa, grootvader "bompa", de twee zussen, de nichtjes en neefjes, de tantes en nonkels, en al de bezoekers toonden veel belangstelling voor hem en zegden aan Veronique, dat ze nog nooit zulk een schone herder gezien hadden.

Alleen grote broer beweerde, dat het maar een verwaande vent was, te stijf van hoogmoed om zijn plaasteren rug te bukken en in het stalletje te gaan. Maar grote broer plaagde zijn klein zusje graag, en hij zelf had ten-

slotte voor de herder een plaatsje klaar gemaakt, op de hoek van de tafel. Daar stond hij nu weer gans alleen te glimmen in het licht van de kerstkaarsjes.

De herder was er heimelijk blij om. Hij voelde er inderdaad niets voor om gewoon tussen de anderen in die lage stal te kruipen. Hij was zo met zich zelf ingenomen, dat hij zich niet eens realiseerde dat het Kerstavond was. Hij merkte nauwelijks dat ze Veronique naar het kribbeke riepen om haar kerstgedichtje op te zeggen. Ze had het in de school van de zuster geleerd.

Even keek Veronique omhoog naar het plafond, juist boven de ster van de kerstboom,alsof daar geschreven stond wat ze vergeten was. Maar toen mama haar de eerste woorden voorzegde: "Lief kindje..." wist ze het ineens weer. Ze vouwde haar handjes, maakte een lichte kniebuiging en met een zacht stemmetje declameerde zij:

Lief kindje in uw kribje zo klein,
Gij komt uit de hemel om bij ons te zijn.
Wij wensen u allen welkom vandaag,
En roepen u toe: "We zien u zo graag!".
Zegen bompa, papa, mama en allemaal samen.
Vrede op aarde en glorie aan God in de hemel...

"Amen" zegden ze tegelijkertijd, terwijl Veronique verlegen, maar toch fier haar eerste kerstkus aan mama ging geven. Dat was elk jaar een ontroerend ogenblik, voor bompa vooral, die zijn eigen kindjes en later zijn kleinkindjes voor dat stalletje had zien staan. Iedereen was gelukkig. Ze wensten elkaar Zalig Kerstfeest en wisselden geschenken uit, tot bompa bezorgd als altijd begon te jagen: "Voortmaken allemaal of ge komt te laat in de mis. Ik zal wel op Veronique passen, en kleedt u warm want het is koud buiten".

Nu werd het heel stil in de woonkamer. Zo stil dat men de rustige ademhaling kon horen van het kindje in de kribbe. Of was het de ademhaling van Veronique? Ze sliep op de schoot van bompa en droomde van haar grote herder, die het toch ook erg koud moest hebben, zo gans alleen buiten het stalleke.

Maar O.L.Vrouw fluisterde iets tegen sint Jozef, en die ging door het kapotte raam naar de grote herder roepen: "Kom binnen, vriend, hier is ook plaats en kerstvreugde voor u". Maar de herder deed alsof hij het niet hoorde en schoof nog wat verder van het kribbeke weg. "Laat hem", zei de herder met de fluit, "grote broer had gelijk toen hij beweerde dat hij te stijf van hoogmoed is om zijn rug te buigen en in het stalletje te komen". En de herder met het schaap bromde: "Hij moest zich schamen, vooral omdat hij naar hier kon komen dank zij de spaarcentjes van dat lieve meisje".

De herder buiten trok zijn schouders op. "Dat iedereen zich met zijn eigen zaken bemoeit", dacht hij hardop."Als gij wilt knielen in een stal, dan zal ik u dat niet beletten. Maar ik weet wel wat ik liever doe". Met een venijnige ruk draaide hij zich om. Hij raakte uit zijn evenwicht, wankelde en viel toen met een harde slag van de tafel.

Veronique werd wakker op de schoot van bompa. "Jandorische kat", sakkerde die, "het kind hare schone herder omverspringen". En terwijl Veronique wenend de scherven bijeen zocht, troostte hij: "Het is niets,meisje, morgen kopen wij een nieuwe. Geef die stukken maar hier, dan gooi ik ze in de vuilnisbak, en de kat ook als ik ze te pakken krijg".

De grote herder zag er maar triestig uit. Zijn benen waren afgebroken, vlak onder de knieën. Zijn rechterarm hing aan een stukje ijzerendraad te bengelen en in zijn helrode wangen gaapte een grote, witplaasteren wonde. Toen bompa hem kwaad wegwierp, sloeg zijn rechterarm helemaal kapot. Enkele ogenblikken lag hij versuft van de pijn tussen het afval.

Dan hoorde hij een van de herders zeggen, of misschien was het ook grote broer die juist thuiskwam uit de nachtmis: "Zo wordt ge gestraft als ge te fier zijt om in het kerststalletje te staan". Maar mama, die medelijden had met Veronique, wilde toch nog even zien of de herder niet te herstellen was: "Arme jongen", zuchtte ze, "je bent lelijk toegetakeld".

De herder keek haar dankbaar aan, en toen hij een paar warme tranen van Veronique op zijn geschonden wezen voelde druppen, smolt zijn koppige hoogmoed weg. "Kijk", zei grote broer, "hij weent". Het waren de tranen van Veronique die op zijn gezicht bleven glinsteren. "Arme jongen", zei Veronique zoals haar mama, "maar ik gooi je niet meer weg in de vuilnisbak. Kijk ma, nu kan hij precies in het stalletje!".

Inderdaad: hij ging erin! Een beetje zielig op zijn twee stompjes benen en met zijn éne arm en kapotte kop. En toen hij dreigde te vallen, trokken de andere herders zich vlug terug, maar Maria en Jozef schoven naar elkaar toe en ondersteunden hem. Zo stond hij bij het Kindje Jezus, dat hem glimlachend aankeek, net als Veronique.

"En nu slapen!" keef mama. " Jij houdt het Kerstkindje wakker". Veronique gaf een kusje en een kruisje aan bompa, aan papa, aan de grote zussen en broer, wenkte nog eens naar het Kindje, Maria, Jozef en de herders, en ze schonk zelfs vergiffenis aan de zwarte poes die angstig onder de kast uitkroop:"Haar niet in de vuilnisbak gooien, hoor bompa!".

Terwijl mama haar meisje naar boven droeg, vertelde ze, hoe er altijd mensen waren, die het zó goed hebben in het leven, dat ze alleen maar aan zichzelf denken en pas naar Jezus toegaan wanneer ze hun rug of hun benen breken, of terecht komen in een afvalbak. "Bid straks maar eens, kindje, voor allen die Jezus en de arme mensen niet liefhebben".

Veronique beloofde het. Ze was zo moe dat ze al sliep vóór mama van de kamer was. Ze droomde hoe haar herder nog altijd weende van geluk en tussen Maria en Jozef vergiffenis vroeg aan het Kindje Jezus, omdat hij zolang geweigerd had naar het stalletje te komen.

Hub.Hechtermans, s.m.m.

SCHILDERSREKENING

Na voltooiing van schilderwerken in de parochiale kerk vorderde de schilder voor levering van verf, bijhorigheden en dagloon, de som van 119 F. en 4 stuivers. De Kerkraad vond de rekening wat overdreven en verzocht de schilder een gedetailleerde rekening op te maken. 's Anderendaags reeds kwam het antwoord:

Verschuldigd aan K. de Lamarche, schilder
Molenstraat,
voor uitgevoerde werken, maart 1889

1.	De 10 geboden verbeterd en vernist	5.00 f.
2.	Een moordenaar aan het kruis gezet en 2 nieuwe vingers ingestoken	2.00 F.
3.	Tobias op reis, nieuwe getten aangedaan en nieuwe riemen aan zijn ransel gezet	3.05 F.
4.	De dienstmaagd van Herodes een nieuw kleed gegeven en haar benen gewassen	21.05 F.
5.	De vleugels van Gabriël verguld en nieuwe slagpennen ingestoken	1.00 F
6.	De haan van Petrus een nieuwe kam gezet, zijnen staart verbeterd en sporen aangezet	3.00 F.
7.	De hemel vernieuwd, de zon doen blinken, de maan gekuist, het vagevuur doen branden en enige zielen gerepareerd	14.82 F.
8.	De ezel van voedstervader Jozef zijn oren aangezet en zijn staart doen hijsen	2.05 F.
9.	De hel ontstoken, de duivels gezwart, voor enkele verdoemden horens gemaakt, Lucifer zijn poot gerepareerd	12.05 F.
10.	De tabbaard van Herodes nieuwe randen aangezet, de broek van Hannes een nieuwe spriet ingestoken en 2 knopen aan zijn voorbroek gezet	3.03 F.
11.	De aangezicht van Sara driemaal afgeschrapt en drie nieuwe tanden ingezet	3.16 F.
12.	De plagen van Egypte gekuist en nieuwe sprikhanen geschilderd	18.16 F.
13.	In Daniël zijnen slinger een nieuwe kei gestoken, het voorhoofd van de reus Goliath doen spannen en zijn been verzet	7.09 F.
14.	De sleutels van Petrus gepolierd, zijn tenen gekuist en een oor bijgezet	15.65 F.
15.	De waterkruik van de Samaritaanse vrouw hersteld en haar nagels gelakt	2.60 F.
16.	Onze aardmoeder Eva gans afgeschrapt, een nieuwe laag verf gegeven, haren appel doen blozen, de staart van haar serpent afgeschrapt; Adams versleten tanden hernieuwd en hem daarna in den appel doen bijten	1.68 F.

	115.36
+ 4.5% taks	3.68
in totaal	119.04 F.

- Zijn wormpjes goed om te eten? vroeg Tommy onder het diner.
- Neen, zei vader. Maar waarom vraagt ge zulks terwijl we aan't eten zijn?
- Gij hadt er een op uw sla, maar nu is het weg, zei Tommy.

- Mijn man praat altijd hardop in zijn slaap; is daar iets tegen te doen, dokter?
- Zeker, Mevrouw, laat hem overdag uitspreken.

Onderwijzer: Welke vier woorden gebruiken de leerlingen het meest?
Leerling: (schouderophalend) Dat weet ik niet.
Onderwijzer: Heet juist, jongen!

Willem heeft er eentje te veel gedronken. Hij staat al een halfuur op de tram te wachten. Eindelijk vraagt hij aan een agent die voorbijwandelt:
- Zeg, agent, wanneer komt hier eigelijk eens een tram?
- Zodra er rails zullen liggen, mijnheer!

Jozef heeft zijn schoonmoeder naar haar laatste rustplaats geleid. Terwijl hij het kerkhof verlaat, valt er ploseling een dakpan aan zijn voeten aan scherven. Jozef stoot zijn vrouw aan, en zegt:
- "Ze is al boven!

Vader: Toen ik zo oud was als jij, Tom, hadden mijn ouders nooit last met mij.
Tom: Well, dat is nog zo, Pa. Ik kan niet zeggen dat ik met U al miserie heb gehad.

Speaker van N.I.R. : Geachte luisteraars, over tien minuten zetten wij ons programma voort met een gevarieerd koncert van gramofoonplaten. In afwachting draaien we voor U enkele gramofoonplaten.

- Vader, wat betekent:een kemel schieten?
- Wel, jongen, dat zal ik je eens precies uitleggen: bijvoorbeeld als een jager een kemel schiet en hij raakt hem niet, dan heeft hij een kemel geschoten.

Louis: Liesje, liefste, jij bent het eerste meisje dat ik kus!
Liesje: ik geloof je, jongen.
Louis: En je bent ook de eerste die het wil geloven!

-Fritske, haal diep adem en zeg dan drie keren negen.
- (na diepe ademhaling) Zevenentwintig, meneer doktoor.

Een eenzame merel in het woud van televisie-antennen

Wat is er mooier
dan blijheid in zijn hart te voelen
en ze uit te galmen
WERELDWIJD?

Woordje van de VOORZITTER

M'n goeie mannen,

Dit Kerstnummer, het eerste nummer van de 12e jaargang van "de heraut", is de eerste uitgave na het Kerstnummer van verleden jaar. Dit is verre van normaal....Het Gouwkampioenschap voor jonge turners -15 jaar dat we hebben ingericht, en waarachter nog geen eindpunt is gezet - kwestie administratieve en financiële romp-slomp-, is hiervan de oorzaak. U zult dit nummer ook niet op Kerstdag ontvangen, want het zal niet klaar zijn, en het is minder uitgebreid dan we't gewoon zijn: hier ligt de schuld bij mij die het heeft aangedurfd -kwestie goede gezondheid-, de flauwerik uit te hangen. Maar het zou al te erg zijn moesten we't zonder Kerstnummer stellen, vindt u ook niet? Daarom: de redaktie doet haar uiterste best om de verwende Deugd en Volharding-kinderen niet al te zeer teleur te stellen.

Na al die inleidende verontschuldigingen, wordt het toch stilaan tijd u en uw huisgezin een zalige en vreugdevolle Kerst...tijd toe te wensen. Dat doe ik dan ook volgaarne en uit het diepst van mijn hart: Moge de Vrede van Kerstmis van uw hart bezit nemen, dan zal vreugde u doorstromen en ongekende goedheid uw deel zijn.

Dit is weer een wens met een levensopgave, vindt u ook niet? Die vrede wordt u aangeboden, maar ge zult ze moeten zoeken met de volle inzet van uw persoon. Toch wordt er van ons niet verwacht dat we het Evangeliewoord al te letterlijk zouden opvatten en de Blijde Boodschap "van op de daken" zouden verkondigen; er wordt van ons wellicht alleen de getuigenis gevraagd van een konsekwent kristelijke levensdimentie, wat de hoop in vervulling kan doen gaan die J.Arts uitsprak op het einde van zijn beschouwingen over het koncilie, verschenen in 'de nieuwe'. Ik citeer:" Ik hoop dat het tweede Vatikaans Koncilie resulteert in een geestesbeweging die de christenen werkelijk maakt tot Volk Gods, zodat, om met een dubbelzinnig beeld te eindigen, de leken werkelijk de kerk buiten de kerk gaan vormen."

Stof genoeg voor een Kerst- en eindejaarsmijmering?...Ik laat deze keer de ebbe en de vloed van deze mijmering over aan uw eigen deining en ontstuimigheid....

Bij de vertoning van de film over het 34e kampioenschap voor jonge turners -15 jaar, had ik het over onze wens ooit eens een Bondsfeest in te richten, maar dan met mannen en juffers samen. De pers heeft vooral die passage uit mijn toespraak onderlijnd. Maar ik heb vooral onderlijnd dat Deugd en Volharding meent voorlopig haar plicht te hebben gedaan - op een tiental jaren tijds ingericht: een Verbondsfeest, een Gouwfeest voor volwassenen en een Gouwfeest voor jonge turners -15 jaar -, en zich nu een vijftal jaren gaat bezinnen, om aktief toe te passen, hoe haar doelstelling efficient toe te passen om de mens-van-nu te kunnen begeesteren.

Elk woord was mij diepe ernst!

We beginnen dus met een vijfjarenplan? Dat is een zeer zwaar woord met revolutionaire allures. Zo erg zal het wel niet van stapel lopen. Maar het geloof kan bergen verzetten, en met vereende krachten port men een zware baal naar de gewenste plaats. We zijn ten andere reeds met de eerste stappen schoorvoetend voorwaarts aan't gaan, op zoek naar de juiste weg.

Al wat leeft evolueert; en de evolutie schijnt heden ten dage Icarius te berijden. We moeten meeëvolueren of we verdwijnen. De tijd van treuzelen hoort tot de romantische geschiedenis van "laat ons genieten van deze stonde, we hebben al de tijd eer de zonne daalt"; we moeten dynamisch ingrijpen op het ogenblik zelf dat de kans zich aanbiedt en onze alles-ondersteboven-zettende tijd beleven zoals ze is, of we verschieten ons een bult als we de snelheid vernemen van een supersonisch vliegtuig, terwijl de eerste kosmonaut die op de maan landde bezig is zijn eerste picnic te houden.

We zien in dagbladen en tijdschriften soms van die schokkende titels als "Met de Turnerij op een Dwaalspoor?" en soms horen we van die beweringen als: "Een muziekmaatschappij is niet meer in het leven te houden!". En van al de daaropvolgende treurlitanieën wil ik u sparen. Natuurlijk hebben de leden het altijd gedaan en hoort men bij ontgoochelde bestuursleden soms de opmerking: "wat hebben we aan onze mannen?". Ik kan die bestuursleden niet volledig in het ongelijk stellen, maar ik heb zeer zelden, om niet te zeggen nog nooit, gehoord: "Wat hebben de leden aan onze vereniging?" Wel, wij stellen ons nu zeer ernstig die vraag, en we verliezen hierbij de moed en de vreugde niet wanneer we met Mark van Overweghe zeggen:

> Goemorgen, Heer. - 'n Nieuw bezinnen
> rijst op met deze nieuwe dag:
> omdat ik weer mag herbeginnen
> en strijdend overwinnen mag.

De mannen die nog zweren bij hun vereniging, bestuur en vooral leiding moeten geloof hebben in hun werk, ze moeten lichtbakens zijn: eens zoekt elkeen in een donker ogenblik met een vurig verlangen naar een vuurtoren.

Moed is een produkt van de hoop, en hoop is een dimentie van het geloof. Grote mannen zijn altijd moedige mannen geweest, hoe kan het anders? Had de moed van Edison zijn ontgoochelende mislukkingen niet de kop ingedrukt zaten we nu nog te schrijven bij een petroleumlamp. Het is zeker verrukkelijk een groep van dertig onderhorigen te mogen leiden, maar die dertig groeien uit de overtuigende prestaties van een klein groepje overtuigden. Daarom herkent de leider het recht van de tijdig aanwezigen, hoe weinig in aantal ook, de herhaling om hunnentwille ook tijdig te beginnen, en de oefenstond af te handelen volgens het schema dat was gepland, omdat deze aanwezigen recht hebben op de moed en de verantwoordelijkheidszin van hun leider. Die tucht hoog te houden is de ultieme plicht van de leiding en het recht van de aanwezigen. Zo groeit een stevige en talrijke

groep, want voorbeelden trekken! Die wet is niet verouderd, of moet ik ten triestige bewijze de Beatles aanhalen?

Goed overwegen, maar dan stevig durven aanpakken, dat is het parool!... Ja maar, zouden we dan geen stukken maken? Misschien niet te vermijden!... Maar als de laatste tas van een versleten servies stukvalt, en er werd tijdig voorzien in het noodzakelijke staat er op dat kritiek ogenblik een nieuw servies in de kast. Daarom is het NU de tijd om aan herpakken te denken, en niet te wachten tot we schromelijk zijn voorbijgestreefd. Wanneer ik voor enkele tijd zegde dat we beter met acht man die ernstig meewillen en regelmatigheid betrachten herbouwen - zonder de anderen te onthouden waarop ze als lid recht hebben -, en dat we geen cent meer overhebben voor extra-uitgaven voor hen die alleen maar achternahinken, was het bij mij ook weer diepe ernst! Hartvochtig? Neen, realistisch!

Niet akkoord met uw voorzitter? Het is uw recht! We zijn een zeer demokratische vereniging, en volgend jaar hebt ge voor de eerste maal in de zes-en-veertig-jarige geschiedenis van Deugd en Volharding, het recht uw voorzitter er af te kiezen. Ge kunt van dat recht gebruik maken, maar wees ook van nuaf zo demokratisch bewust uw plicht tegenover de vereniging, waarvan ge toch vrijwillig lid werd, te volbrengen en u hiervan niet met kletsargumenten te onttrekken.

Ge hebt plichten van staat die primeren? ...Als dat waar is, volledig akkoord!!! met drie uitroepingstekens. Maar is dat werkelijk altijd het doorslaand argument? Is het meestal niet wat goedkoop?

De atheïst, professor Jaap Kruithof, schrijft over zijn soortgenoten: De onmiskenbare verstarring van de vrijzinnige organisaties brengt de vrijzinnigheid in gevaar. De idee dat de linksen, nadat groepen en instellingen opgericht werden, "gearriveerd zijn" en alleen maar het verworvene moeten beschermen en behouden is een verstikkende gedachte. Een gedachte waardoor men het werk van vorige generatie in feite afbreekt. De dynamiek van het maatschappelijk leven eist een herstrukturering die uitgaat boven de klassieke antitese voor-tegen. Dit is slechts mogelijk indien wij genoeg verbeelding bezitten om een nieuwe mogelijkheid te creëren.

Wanneer ik dat las heb ik aan u, aan ons, gedacht. Als we alleen maar pochen en denken aan wat we zijn, of schijnen te zijn, en proberen onze naam -hoe groot hij ook moge klinken- en onze verkregen positie ALLEEN MAAR te behouden, dan sterven we een snelle dood; want die behoudsgezindheid mist elk enthousiasme, mist ieder nieuw initiatief: is enkel geschikt om geconfeite vijgen te prepareren en muzeumstukken op te poetsen.

Plichten van staat die primeren....roerend eens!!! maar sociale plichten zijn ook plichten van staat, want we zijn sociale wezens; maatschappelijke plichten zijn ook plichten van staat, want we leven in maatschappelijk verband; plichten tegenover de vereniging zijn ook plichten van staat, want ze zijn bepalend voor de vorming van de persoonlijkheid die ge voor uzelf hebt gepland, zelfs al zijn deze plichten het minst bindend.

Voor onze chronische afwezigen -vooral voor hen toch werd vorige scherpe aanklacht geschreven, zonder vrees doch liefdevol gemeend in de bezorgdheid voor het welzijn van een vereniging waarvoor door zovelen over zovele jaren zoveel werd geofferd voor het welzijn van zovelen- met hun geijkte verontschuldigingen of hun passief stilzwijgen, zou ik de slager willen zingen die Louis Neeft zo prachtig vertolkt. Ik kan niet zingen en ik ben ook de tekst niet meester. Maar het komt hierop neer: Als ik ooit eens vijf minuten tijd heb, zal ik eens iets groots verwezenlijken waarvan ge gaat versteld staan. Ge zult het zien! Maar ik heb geen tijd: ik moet opstaan, me kleden, eten, rusten en weer slapen gaan...Maar als ik ooit eens vijf minuten tijd heb!.... dan...

Mag ik u dan met aandrang vragen u te bezinnen over uw vereniging en over de aktiviteit die u er ontwikkelt? U, allemaal, die me zo nauw aan het hart liggen, die ik alle goed toewens, en waarvoor ik het beste van mijn kunnen geven wil, ik vraag u met bezorgdheid: spant u toch mee in om een glanzende toekomst op te bouwen; helpt mee ons vijfjarenplan te verwezenlijken, wat alleen wil zeggen: dat we binnen vijf jaren een nieuw aanschijn moeten hebben, krachtig en sprankelend van nieuw leven vol levenslust.

Komt voor de pinnen met opbouwende voorstellen en liefdevolle vingerwijzingen, en behoudt uw kleine kritiek over onnozelheden - die misschien uw eigen genoegdoening strelen - voor de remmelschuif! De ware groten, zij die werkelijk nuttig zijn voor de uitbouw van een vereniging, spinnen alleen aan grote gedachten tot grote verwezenlijkingen. Onze doelstelling is werkelijk groot! Aan u het ook groot te zien zodat ge ook grote edelmoedigheid kunt opbrengen om mee te helpen van Deugd en Volharding een gemeenschap te maken die groot is; zodat de mensen-van-nu die meer wensen van het moderne-leven-van-nu dan de geneugten van het meest geraffineerd confort, maar een leven betrachten dat levenswaard is en waardevol genoeg om beleefd te worden, zich bij ons tehuis gevoelen.

Laten we ook niet vergeten onze wensen voor te leggen aan de Heer, die oerkracht gaf en wasdom geeft; en vergeten we niet: "Waar mensen strijden, helpt de Heer."

Goemorgen, Heer. - Dit nieuw beginnen
dat openwaaierd als een vlag!
Ik geef U alles wat ik winnen
of heden ook verliezen mag.

Nog een dikke pol van

uw toegenegen voorzitter,

Em.Truyts.

Meditatie bij een foto

Jij, kleine rebellenluitenant uit het gevangenenkamp van ABA...Je naam is Jozef SILIBO. Of je nu daarom christen zijt, weet ik niet. ANC-soldaten namen je gevangen, enkele maanden geleden: je had granaten in je zakken. Over verschillende volwassenen en over een zwerm jongens van je leeftijd, voerde je bevel. Je was luitenant: die onderscheiding had je gekregen omwille van een of andere heldendaad, wat wel bewijst dat je een dapper ventje bent.

Je bent nu 12 jaar oud, je bent één jaar naar school geweest, maar je kunt noch lezen noch schrijven.

Je vader is een klein boerke uit Bafwasende. Hij noch je moeder weten waar je ergens zit. Nu woon je hier onder ANC-soldaten, die je hebben gespaard omwille van je prille jeugd. Je loopt hier nu rond in hun binnenkoer als een klein aapje, een mascot. De soldaten houden wel van jou en je zult hier wel geen honger lijden. Waar zou je ook elders gaan? Voor jou zijn de wegen onveilig: de mensen konden je herkennen als de kleine simbaluitenant, die gedood heeft en die heeft doen doden...Je hebt de revolver gehanteerd, zoals andere kinderen van je leeftijd speelgoed-revolvers; de uwe echter kwam niet uit de speelgoedwinkel, maar uit verre landen, die begerig kijken naar je rijk land. Je spel was een tragische realiteit: je kogels waren geen kurken.

Kleine Jozef SILIBO, wat zal er nu van jou geworden?

Ze leerden je hennep roken om dapper te zijn.Ze leerden je dat het volstond "Maji Mulele" te roepen om onkwetsbaar te zijn, en daarom was je zo moedig. Jij, kleine simbaluitenant, zul je nog ooit Bafwasende terugzien? En je vader en je moeder? Zul je nog ooit aan hen gehoorzamen, jij die bevel hebt gevoerd over volwassen mannen? Jij, die over leven en dood hebt geoordeeld...Zul je nog ooit op schoolbanken gaan zitten en pen en potlood hanteren? Zul je nog ooit een hak in handen nemen, nu dat je gewoon was een revolver in je kinderhandjes te voelen?

Zul je nog met een bal spelen, nu ze je geleerd hebben granaten te gooien? Zal er uit jou nog een goed mens kunnen groeien?

Ik heb je slechts één uur ontmoet: ik deed je opnieuw je rebellenkostuum aantrekken om je geval op de film te brengen. Er viel een treurige motregen die morgen. Soldaten brachten je een krans van een palmtak, die ze rond je hals hingen; ze stopten je een revolver in de hand: want zó hadden ze je gepakt. Toen een soldaat met zijn geweer op je toekwam, ben je met een luipaardsprong van voor de camera weggevlucht: je dacht dat we je zouden neerschieten voor de film. Voor jou hoofdje leek dat normaal: welke waarde heeft een mensenleven voor iemand die gedood heeft? Wees niet bang, kleine luitenant: die soldaten houden van jou. Ten andere, alles bijeen

ben je nu weer een sympatiek jongentje. Wat kun je eraan doen dat je zo meegesleurd werd in de rebellie? Ze haalden je weg vanachter de geiten van vader, ze stopten je moordtuig in de handen en zegden dat je nu SIMBA was: een leeuw. En omdat je méér durfde dan de anderen, werd je luitenant. Misschien ook omdat je wreder was...

Kleine Jozef SILIBO, kleine moedige leeuw, die nu als een aapke in de binnenkoer van het soldatenkamp speelt, wat zal er in Gods naam van jou geworden?

Ik weet het niet. De Heer weet het. De Heer weze jou en ons allen genadig...

Roger De Vloo.

GEVONDEN VOORWERPEN

- Kinderen worden in het moederhuis ten strengste geweigerd.

- Een Italiaans schip loosde al haar stookolie in het Kattegat.

- De koekoek is een luie vogel, want hij laat zijn eieren door een andere vogel leggen.

- De aap is het dier dat het meest op mens gelijkt, hij maakt dezelfde grimassen.

Reklame: - Vervoer van lijken. Verzorgde bediening. Dag- en nachtdienst. Laatste confort.

- Grafzerken, laatste model. Gaan een gans leven mee.

- Sigaretten prima kwaliteit, ook het papier is van tabak.

- Biechtgelegenheid in het moederhuis van de paters van 9-12 en 2-4. Onnodig te bellen.

- Openbare verkoping op woensdag aanstaande van "Jeanette" bij de notaris.

- My fair Lady gaat reeds haar zesde maand in.

- Hier te koop echte fotos van Onze Heer Jezus Christus.

Examen: -Wat weet u over Klovis? - "Veel meer dan ge denkt."

- Wat zegde Christus tot Petrus op het laatste avondmaal? - "Neem uw bed op en ga naar huis."

- Wanneer de koning geen kinderen heeft, dan volgen zijn kleinkinderen hem op. b.v. koning Albert.

- Het verschil tussen een koning en een president is: dat de eerste de zoon is van zijn vader en de andere niet.

- Met de Franse revolutie werden de voorrechten van de grote heren afgeschaft. In het vervolg werd elkeen klein en levend geboren en met gelijke rechten.

- Sint Fransciscus Xaverius kon zo goed prediken, dat op een verlaten eiland geland zijnde, hij er door één toespraak 10.000 zielen kon redden.

- Holland heeft op vier bewoners minstens één koe.

De weegschaal

Ik droomde dat de Heer de weegschaal hield
over het zwarte land.
Hij hield haar roerloos in Zijn hand.
En op de éne schaal
lag 't lichaam van een man
verscheurd en vaal.
Zijn bloedig gelaat
was in de dood verstard —
in trots? in haat?

En roerloos hing de weegschaal in Gods hand.

En op de andere schaal
lag klaar en helder
een traan.
Om wie werd die traan geweend?
Om hem wiens gelaat in trots of haat
was versteend?
Talloze tranen
van kinderen, van vrouwen, van moeders,
tranen uit de ogen van machteloze, gesarde mannen,
van gemartelden en mishandelden,
tranen op de leden van dode ogen gedroogd,
waren samengevloeid in die éne traan.

Om wie, om wat werd die traan geweend?

Vraag niet te veel:
de weegschaal in Gods hand
sloeg naar haar kant.

Jozef MUKALA.

Woordje van de PROOST

M'n goede vrienden,

Zalig Kerstfeest en Nieuwjaar met in uw hart goedheid en vreugde en de vrede van Christus.

Schone woorden? Vrome wensen? Misschien, maar het kan ook echt waar worden

- als we zelf eens echt "goed" wilden zijn voor de anderen;
- als we zelf er eens op uit zouden zijn anderen "blij" te maken, anderen genoegen te doen;
- als we zelf eens zouden trachten "vrede" te scheppen, daar waar er al eens ruzie en onenigheid heersen.

Ik denk hier aan het "Avondliedeken" van Alice Nahon:

't Is goed in't eigen hert te kijken
Nog even vóór het slapen gaan
Of ik van dageraad tot avond
Geen enkel hert heb zeer gedaan.

Of ik geen ogen heb doen schreien,
Geen weemoed op een wezen lei;
Of ik aan liefdeloze mensen
Een woordeke van liefde zei.

En vind ik, in het huis mijns herten,
Dat ik één droefenis genas,
Dat ik mijn armen heb gewonden
Rondom één hoofd, dat eenzaam was...

Dan voel ik, op mijn jonge lippen,
Die goedheid lijk een avondzoen...-
. . . . . .
't Is goed in't eigen hert te kijken
En zo zijn ogen toe te doen.

Misschien kunnen we dit gedicht eens toepassen op het voorbije jaar. En ons dan eens afvragen wat wijzelf "gegeven", wat wijzelf "gedaan" hebben om anderen gelukkig te maken. Want, ziet U, "geluk" en "zaligheid" op deze wereld zijn toch zo broos. Wie ze willen grijpen, wie er naar klauwt, zullen ze nooit vinden; slechts hij die ze aan anderen wil meedelen, slechts hij die zijn leven inzet voor het geluk en de zaligheid van de anderen, zal ze zelf vinden.

Men vindt ze niet veel meer die oude spreuk die misschien nog bij onze grootouders in de huiskamer hing, maar hoe waar:

Daar alleen kan liefde wonen,
Daar alleen is't leven zoet,
Waar men stil en ongedwongen,
Alles voor elkander doet.

Goede vrienden, willen we van het aanstaande Kerstfeest en van het Nieuwe jaar een "zalig" en "gelukkig" iets maken, laten we dan trachten, dat wat we onszelf dag voor dag zouden wensen, aan anderen te doen. Laten we in het nieuwe jaar eens echt trachten mensen te zijn met een "goed" hart voor de anderen, en langzaam zult U ontdekken dat de feestwens aan het begin van dit briefje echt waar wordt.

Vrienden, voor ik eindig, moet er mij toch nog iets van het hart. Op het ogenblik dat ik deze regels schrijf, weet ik nog niet hoe deze nieuwe Kerstheraut er zal uitzien, maar vóór mij liggen hier de Kerstherauten vanaf het jaar 1958, alle even verzorgd, even stijlvol, degelijk van inhoud...,stille maar innige getuigen van vele uren arbeid, dikwijls nachtwerk. Graag blader ik regelmatig deze nummers weer eens door. En in naam van U allen zou ik hiermede eens echt hartelijk "dank" willen zeggen en "Proficiat" aan onze voorzitter Miel Truyts voor het schone dat hij ons elk jaar weer opnieuw in zijn Kerstheraut en bij zovele andere gelegenheden steeds weer aanbiedt. Wij weten het allemaal, hij leeft voor zijn turnkring en vooral hij "gelooft" in de "turnerij" (woord dat hij zelf zo graag gebruikt in zijn toespraken). En meer wil ik daar nu niet aan toevoegen, want .....Maar zeg het hem bij gelegenheid eens zelf: "Voorzitter, dank U en a.u.b. doe voort...."

H.Smit, proost.

" Wij moeten onze inspanningen verdubbelen in de strijd tegen de kwalen die het leven van zoveel mensen verduisteren, overal ter wereld: armoede, ziekte en honger. Wij moeten elkaar ontmoeten, niet als gewone toeristen maar al pelgrims die God zoeken, niet alleen in stenen gebouwen maar in het menselijk hart ".

Paulus VI

" Ik zal volharden in mijn rustig pogen bovenal goed en welwillend te zijn. Zonder zwakheid, maar standvastig en geduldig tegenover iedereen."

Joannes XXIII

STAPTEN IN HET BOOTJE

Op tweede Kerstdag 1964: Mijnheer Hubert Leeman met Mejuffrouw Bernadette Meeusen. De bruidegom is de zoon van ons Erelid Mijnheer H.Leeman.

Op 20 april 1965: Ons lid Walter Truyens met Mejuffrouw Viviane De Ryck.

Op 1 mei 1965: Ons oud-lid Yves Vuylsteke de Laps met Mejuffrouw Frieda Van Mengsel.

Op 8 juni 1965: Mijnheer Romain Druyts met Mejuffrouw Greta Van Vaeck. De bruid is dochter van Mijnheer Frans Van Vaeck, van ons Medewerkerscomité en zuster van onze leden Jozef, Guido en Mark.

Op 10 juli 1965: Onze turnleider Raf De Weerdt met Mejuffrouw Marja Hoes, dochter van Mijnheer Albert Hoes, van het Medewerkerscomité.

Op 10 juli 1965: Mijnheer Alfons Leeman met Mejuffrouw Mariette Van den Branden. De bruidegom is zoon van ons Erelid Mijnheer H.Leeman.

Op 10 juli 1965: Ons oud-lid Guido Moeskops met Mejuffrouw Christiane Wensch. Guido is zoon van ons Erelid Mijnheer Van der Spiegel.

Op 2 oktober 1965: Ons lid Frans Van Leekwijck met Mejuffrouw Lea Bosiers.

Moge Godes hulp en Moeders zegen
Maken van uw levenswegen
Paden, waar de liefderozen
Beheersen mogen 't doornental;
Waar Gods gaven milde geven
Glimlach in dit tranendal.

In het huisgezin van ons lid Nicolas en Marie-Louise Van Soom-Henderickx werd INGRID geboren op 25 januari.

Michel en Adi Van Leekwijck melden ons de geboorte van FRANK op 7 maart.

Hugo en Mevrouw Janssens-Moris verheugen zich over de geboorte van hun tweede: KARL, op 2 september.

Onze schatbewaarde en zijn vrouwtje, Mr. en Mevr.H.Van Stappen - Cambré, alsook Frans, Jan en Wim, hebben ons de geboorte gemeld van een dochtertje en zusje,op 8 september: ANNA-MARIA.

Mr. en Mevr.E.Duffel-Van Vaeck, kinderen van ons Medewerkerscomité-lid Frans Van Vaeck, hebben ons de geboorte aangekondigd van hun eerste kindje, een zoon: PATRICK, op 6 december.

Moge de Algoede Vader ouders en kinderen overvloedig zegenen. Honderd glimlachjes vergoeden elke traan, en innige vreugde elke zorg.

HOUDT U NOG VAN EEN BROKJE HUMOR?

Uit kindermond: Pietje: Mama, vandaag heeft de meester mij geprezen.
Mama: Zo, wat heeft hij gezegd?
Pietje: Als alle kinderen waren zoals ik, dan kon de school wel sluiten.

Nonkel Willy, gij houdt veel van bloemen, hé?
- Hoe komt ge daarbij, manneke?
- Wel, tante Paula zegt dat ge af en toe eens gaarne de bloemekens buiten zet.

Meester: Jantje, hoeveel is de helft van een derde?
Jantje: Meester, ik kan het precies niet zeggen, maar ik weet dat het niet veel is.

Zoontje: Eten de generaals niet met lepel en vork, vader?
Ja, natuurlijk. - Waarom staat dan hier:De generaal dineert met zijn staf?

- Marie, wie was die pompier die u gisteren avond omhelsde aan de achterdeur?
- Mijn broer, madam.
- O, zo. Hoe heet hij?
- Hij heeft gezegd dat hij Amedee heet, madam.

De firma Maeyers informeert telegraphisch bij een collega over de kredietwaardigheid van één harer klanten: Müller: "En hoe staat het met müller?"
Het antwoord luidt: "Staat niet meer, zit reeds!"

- Zodus, jonge man, gij wilt met mijn dochter trouwen. Maar is uw toekomst verzekerd?
- Daar mag u volledig gerust in zijn, meneer. Tenzij uw dochter mij blaaskens heeft wijsgemaakt.

- Wat scheelt uw hond eigenlijk, Willy?
- Nikske, hij is alleen maar lui.
- Zit hij daarom altijd zo te janken?
- Nee, maar hij zit op een cactus en nu is hij te lui om er af te komen en weg te lopen.

Wat gebeurde

7 september 1965: Start van het nieuwe turnjaar 1965-66.

18 september 1965: Bal van de Erevoorzitters ingericht onder impuls van het K.K.Antwerps Turnverbond, in de Stadsfeestzaal te Antwerpen.

Flinke organisatie. - Stijlvolle aankleding van de zaal. - Twee orkesten. - Veelvolk, maar niet genoeg om zulke zaal te vullen. - Gezellige Bar waar onze Erevoorzitter, Mr. Fr. Pepermans,de gastheren-plak zwaaide. - Na de vele toespraken (te veel) hadden de danslustigen de gelegenheid om op stoom te komen, en samen met hen heeft het D.V.-groepje zich flink geamuzeerd.

Bij het bezichtigen van de armzaligheid van de tentoonstelling van de ontwerpen voor de affiche om het bal aan te kondigen, ben ik zeer verlegen geweest, en heb in naam der D.V.-tekenaars op de borst geslagen. Waar waren zij....en hun tekenaar-collegas van de andere kringen?.....

19 september 1965: H.Sacramentsprocessie H.Kruisparochie.

We kunnen van geen massale deelname spreken, verre van; zelfs niet als we rekening houden met de turners die mee opstapten met jeugdverenigingen, koor en misdienaars. Wat nochtans het meest opviel was de uithuizigheid van de parochianen in de straten waar de processie passeerde: geen twee huizen op tien waren bevlagd, noch verlicht....het was die dag wel heel goed weder!.....

21 september 1965: Taptoe Mortsel Jaarmarkt. Traditiegetrouw waren onze muzikanten present om met hun wandelconcert nog meer kermissfeer te scheppen.

25 september 1965: In de eetzaal van de pakhuizen van de G.B.Supermarkt trad een selektie turners op met een zeer gesmaakt klein programma. Dit ter gelegenheid van de feestzitting, voorgezeten door Mgr. Raes, bij de inzegening van de noodkapel van de nieuwe parochie St.Jozef te Molenveld, Edegem.

9 oktober 1965: Onze muzikanten maakten zich weer eens verdienstelijk bij de inhuldiging van het Parochiaal Centrum van de St.Lodewijksparochie. Ze maakten een korte optocht, onderlijnden het ceremonieel aan de nieuwe zaal en dronken er de eerste "parochiale pint".

We zullen de zaal nog dikwijls terugzien, want we zullen er een nieuwe turnafdeling oprichten, die de parochiale turnzaal zal gebruiken.

-id- :"Sport en Jeugd" in het Sportpaleis te Antwerpen, werd door Sporta ingericht ten voordele van het nieuwe seminarie voor het Bisdom Antwerpen. Met fierheid hebben we onze turners, die uitgenodigd werden aan dit feest deel te nemen, zien werken onder de reuzeschijnwerpers van de Antwerpse sporttempel. Onze volwassenen voerden stijlvol en overtuigd hun keuzeoefening uit en de pupillen brachten nogmaals de gekostumeerde ordeoefening "Oude Kameraden".

We hebben de zo gevierde St.Henrikus-turngroep zien optreden en de flinke groep van St.Jan Berchmans, en nog anderen: schoon werk, maar de onzen .....ze kunnen wat! Zouden ze dan zelf weten?....We twijfelen soms!

10 oktober 1965: In het nieuw Parochiaal Centrum St.Lodewijk zijn onze pupillen opgetreden tijdens het namiddagfeest en onze volwassenen hebben 's avonds een programma verzorgd. Telkens met veel succes. Namiddag voor een te volle zaal en 's avonds ter attentie van een handvol enthousiasten.

-id- : De Trompettersfanfare nam deel aan het festival voor trompettersfanfares te Schoten. Ze behaalden de eerste prijs, hebben zich ondereen goed vermaakt, en zijn over de rest niet te spreken.

31 oktober en 1 november 1965: Wafelenbak: Succes! succes! We danken wafelenbakkers Marcel Van Lierde en Alfons Domen voor hun edelmoedigheid, hun smakelijk baksel en al de rest, samen met hun deegkneders, afwassers en -sters, de administratieven en loopjongens, de uitdragers en de wafel-afval-opetende monden, de garçons en de serveuzen, en al de rest....in één woord al degenen die hun steentje bijbrachten om met deze wafelenbak zovele buikjes en onze kas . te . doen lachen! Merçi en tot volgend jaar?

11 november 1965: Nationale Feestdag - Verjaardag van onze stichting.

Te 8 uur in de H.Kruiskerk, H.Eucahristieviering tot zielelafenis van onze overleden stichters, ereleden en leden, in het bizonder voor Raymond Van der Heyden, die ons tijdens het voorbije turnjaar ontviel.

Daarna gezamenlijk ontbijt in de turnzaal waar we met ruim 200 leden aan tafel gingen,die het zich goed lieten smaken. We danken de dames en heren die voor het bereiden van deze ontbijtfafel hebben gezorgd.

Een korte statutaire vergadering volgde, waarop de voorzitter een kort inleidend woordje sprak en aan de Heer Secretaris de gelegenheid gaf het jaarverslag te lezen, wat door de aanwezigen werd goedgekeurd.

De Gemeentelijke Plechtigheden ter gelegenheid van Wapenstilstandsherdenking verliep volgens traditioneel patroon; evenals ons bezoek aan de graven van wijlen onze stichters.

Na de middag hebben we onze leerlingen, alsook onze gehuwde leden met jonge spruiten waren welkom, een filmnamiddag. Het Smalfilmstudio bezorgde ons een welverzorgde vertoning en bracht "Het Zwarte Veulen", en een paar kluchten op het scherm. Of onze kinderen genoten!

13 november 1965: Verjaringsfeestavond.

Ditmaal werd er geen souper gehouden, daarvan hadden we reeds genoten na het Gouwfeest.

Te 19.30 uur werd in de turnzaal, in première, de film gedraaid die werd opgenomen tijdens het 34e Gouwkampioenschap voor jonge turners -15 jaar door de kineasten van de Cinéclub Lieven Gevaert. Het was dhr. Antoine Uyttendaele die de projector bediende en die onze dank en bewondering in ontvangst nam voor zichzelf en voor zijn medewerkers.

We hadden een talrijke opkomst en mochten ons verheugen over de aanwezigheid van leden van het Gouwbestuur, waaronder E.H.Proost en voorzitter, van het Verbondsbestuur, waaronder voorzitter en secretaris, verschillende juryleden en andere genodigden.

Rond 20.30 uur werden we in de Familia-feestzaal opgewacht door het Show- en Tyrolerorkest Karl Herberger die ons een muzikaal-tot-in-de-puntjes-verzorgde avond zouden voorbehouden.

Er werden sandwiches ter beschikking gesteld en boerenbrood met "kop" zodat de maag geen kans kreeg honger te schreeuwen. Tombola en Amerikaans opbod verliepen vlug en naar wens, en we zullen geen zorgen meer moeten maken over de afbetaling van onze trampoline.

Alfons Janssens ontving de guldenplakket van de federatie en zij die deze plakket reeds ontvingen tijdens het Gouwkampioenschap kregen samen met hem,diploma en bloemen.

Onze Heer Burgemeester, die zich had moeten verontschuldigen voor het bijwonen van de film, kwam ons gezelschap vervoegen en ontving ook het erediploma van de federatie.

Een schone, zeer schone avond! waarbij we ons ook mochten verheugen over een groepje van de Balletklas van de Gemeentelijke Muziekakademie, die ons op enkele zeer gesmaakte dansen hebben vergast.

4 december 1965: Taptoe door de trompettersfanfare,waarvan werd geprofiteerd om een serenade te brengen aan ons Erelid Hubert De Cuyper, die zijn nieuwe magazijnen opende.

12 december 1965: Interfederaal kampioenschap keurturnen te Deurne, ditmaal in te richten door de Socialistische Turnbond.

Onze René Nuyens, die nochtans goed in form was, werd door tegenslag achterhaald, en legde de hand op de 8ste plaats.

Per federatie: 1. Soc.271.8 p.;2e. Kath.252.35 p.;3e.Kon. 172.15 p.

Individueel : 1. DE BORGER Fr. van de Socialistische Turnbond, gevolgd door 4 turners van dezelfde Bond, 6.Mihm, 7. Bauweraerts.8.Nuyens, 9. Wittock, 11.Verborgt, 13. Bollen.

ONTSLIEPEN IN DE HEER

Op 18 februari 1965: Mevrouw Joanna Francisca OTTELOHNE, echtgenote van onze Oud-muzikant Adolf Verfaillie.

20 maart 1965: Mevrouw Constance KUYPERS, moeder van onze ondervoorzitter Jos De Smet.

10 mei 1965: ons Erelid Jozef Henricus MORIS, vader van ons Lid Jozef.

10 juni 1965: Ons Erelid Henri TRAPPERS, neef van onze ondervoorzitter Jos De Smet.

16 juni 1965: Mevrouw Maria Louisa Eugenia REYNAERT, grootmoeder van onze turnleider Raf De Weerdt.

1 juli 1965: Mijnheer Petrus ROEVENS vader van onze turner Gerard Roevens.

23 juli 1965: Onze muzikant Raymond Jean Pierre Ernest VAN DER HEYDEN, zoon van onze muzikant-comitélid Roger en kleinzoon van onze muziekchef.Raymond was ook K.A.J.Leider van de St.Willibrordusparochie te Berchem. Het was zijn K.A.J.Proost die de plechtige uitvaart celebreerde in de kapel van het Mariagasthuis te Berchem.

3 augustus 1965: Mevrouw Constantia VERBERT, schoonmoeder van onze turnleider Alfons Heps.

22 september 1965: Mijnheer Frans ALPAERTS, echtgenoot van Justina Van Damme, vader van onze turner Roger Alpaerts en schoonbroer van onze turner Karel Van Damme.

26 oktober 1965: Mijnheer Petrus August SCHROYENS, vader van onze turnleider Karel Schroyens.

27 oktober 1965: Mevrouw Celina VAN DEN BERGHE, echtgenote van onze muziekchef Mijnheer J.B.Van der Heyden.

29 oktober 1965: Mevrouw Clara HUYSMANS, echtgenote van ons Erelid Felix Moris.

6 december 1965: Mijnheer Frans VERGAUWEN, vader van Mevrouw de Secretaresse van de Kath.Meisjesturnkring DEUGD en VOLHARDING.

HEER, GEEF HEN DE EEUWIGE RUST.

wat gebeuren moet.

9 januari 1965: Individueel Verbondskampioenschap te Deurne. We vernemen zo juist dat dit kampioenschap te 14 uur aanvangt, in de zaal waar het interfederaal kampioenschap werd gehouden. (zaal Arena)

16 januari 1965: Individueel Kampioenschap van de Gouw te Lier.(De Valk)

26 februari 1965: Galafeest in Familia.

27 februari 1965: Individueel Bondskampioenschap Juniores en Senicres.

6 Februari 1965: Septuagesima. Internationale Biddag voor de Sportman.

13 maart 1965: Individueel Bondskampioenschap Keurturners - Keurturnsters.

16 april 1965: Kringavond = Boerenpensen-Kermis

---

13 MAART 1965: STATUTAIRE VERGADERING DEELGENOTEN

GALAFEEST, dit jaar zonder speciaal moto. Een mengeling van turn- en schlanummers, en nog wat anders. Leden die zelf een nummer willen voorbrengen worden verzocht het hun leider, zo vlug mogelijk, te melden.

BOERENPENSEN-KERMIS: ECHTE boeren pensen verzekerd. We betrachten een verbroedering met Jeugd 65 en een zustervereniging.

VOETBALMATCH (weer eens) ter studie. Hopen dat het nu moge lukken!

HUMOR

Een jonge leeraar in dierkunde vraagt aan de studenten:
- Hebt gij al eens een vlo onder de mikroskoop gezien?
De student: - Pardon, mijnheer, wij hebben tehuis geen microscoop!

Op het wekelijks schoolrapport stond: "Godelieve babbelt te veel."
's Anderendaags ontvangt de zuster het rapport terug, ondertekend door vader, die er heeft bijgeschreven: "Dan zoudt U haar moeder eens moeten kennen!"

De Sus ontmoette zijn vriend Charel en vroeg:
- Is het waar dat gij het hebt afgemaakt met dat knap Marieke?
- Ja. We begonnen over trouwen te klappen.
- En dat stond u niet aan?
- Toch wel. Maar toen ik vroeg of zij kon koken, vroeg zij of ik kon afwassen!

Rechter (tot vrouwelijke getuige): Gehuwd?
- Ja...tweemaal.
- Uw leeftijd?
- Tweeëntwintig.
- Zo?....Ook tweemaal?

- Uw man was iemand die voortreffelijke hoedanigheden bezat, zei een deelnemende bezoeker.
- Ja, antwoordde de weduwe met een zucht. Hij moet waarlijk een braaf man geweest zijn, dat zegt iedereen. Persoonlijk heb ik hem weinig gekend, hij was lid van zeventien verenigingen.

Jantje hoest in de klas.
- Wat moet ge doen als ge hoest, vraagt de meester.
- ....Een "Aspro" nemen.
- Neen, ge moet uw hand voor uw mond houden.
- O, maar dàárvan gaat mijn hoest niet over.

- Kelner, ik geloof dat ik wat te veel pintjes uit heb, breng mij eens iets om nuchter te worden.
- Goed, meneer, ik zal direkt de rekening brengen.

Op een partijtje ontmoette mevrouw Poenings een geneesheer en

probeerde van hem een gratis konsultatie los te maken:
- Dokter wat doet u als u verkouden bent?
- Hetzelfde als u, mevrouw, hoesten en niezen.

Mac Bubble, de gierige Schot, gaat een geboorte aangeven. Als de bediende al de papieren heeft ingevuld vraagt Mac:
- Hoeveel is mijn schuld?
- In't geheel niets, vriend, dat is totaal gratis.
- Is't echt! roept Mac, schrijf dan zijn tweelingsbroer ook maar in!

Twee soldaten in de kantine:
- Waarom zijt gij vrijwilliger geworden?
- Och, ik ben ongehuwd en ik hou van vechten. En gij?
- Ik ben getrouwd en ik hou van...vrede.

Pé Snoeck was stokkemorsdood uit een boom gevallen.
- Wat een geluk zei Trees, zijn vrouw, dat hij niet op zijn houwmes is gevallen, hij had zich nog lelijk kunnen bezeren.

De onderwijzer heeft zijn leerlingen les gegeven over de vervoeging van werkwoorden en vraagt:
- Als ge zegt: Ik was me, gij wast u, hij wast zich; welke tijd is dat dan?
- Zaterdag, meester.

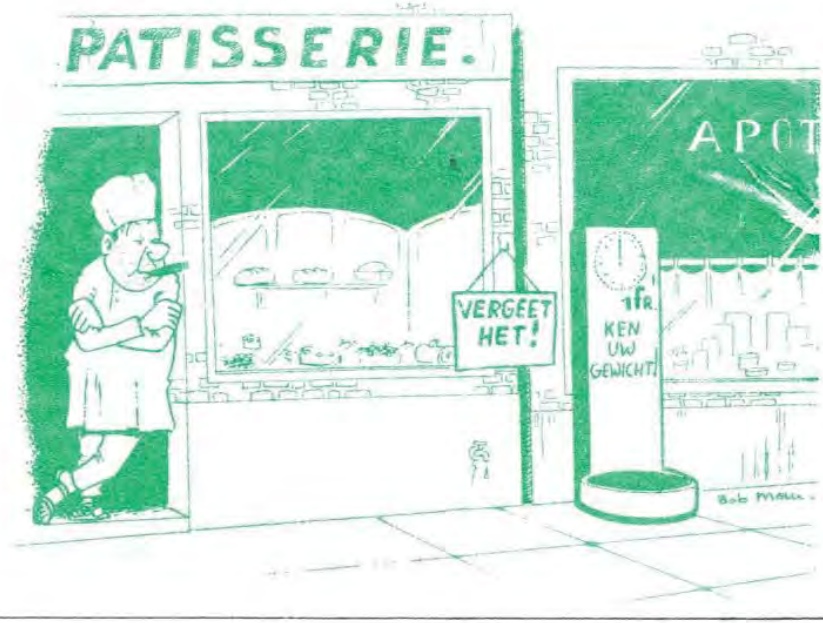

- Beste dokter, dat gij zo vriendelijk zijt midden in de nacht dadelijk te komen, zal ik u steeds hoog aanrekenen.
- Ik ook, Madame, verzekerde de arts.

Agent: Man staat zo niet tegen die paal te kloppen. Er is niemand tehuis.
Dronkaard: Dat liegt je, agent, ik zie boven licht branden.

Wat is een alibi? - Een alibi is iets dat bewijst, dat je was waar ge wezen moest, toen je daar niet was en dat je niet was, waar je was, toen je daar was.

Pintemans was in Italië een kongres van oudstrijders gaan bijwonen en bij zijn terugkeer toonde hij zijn vrouw een foto van de scheve toren van Pisa. Marie bezag het beeld met een kritische blik en zei schamper:
- Ge zult weer eens in een schone staat geweest zijn.

-Moeke, krijg ik eens een slok bier uit uw glas?
- Ja, manneke, maar wat zegt men dan?
- Santé, moeke!

wist u

- dat de tekening tussen de tekst van het "woordje van de Proost" er niet bij hoorde maar een "zoete wraak" is van de voorzitter die de rest MOEST typen?

- dat de armbandhorloge die verloot werd per Amerikaans opbod tijdens het bal van 13 november l.l., geschenken werd door het huis Hub. De Cuyper ?

- dat de moppen in dit nummer er enkele zijn uit het arsenaal van 287 stuks die we onze turner Hub.Van Cuyze ontvingen ?

- dat René Nuyens de leiding zal nemen over een "keurgroepje" jonge turners -15 jaar?

- dat de mannen die steeds zo zachtjes met de bal spelen in de turnzaal O.L.Heer hebben gevierendeeld?

- Wie zal dat betalen?

- dat er een soldaatje kwaad was, schijnt het, omdat hij geen nieuws had ontvangen over't een en 't ander, maar dat het soldaatje tot nog toe vertikt heeft zijn adres bij de militairen troep op te geven?
- dat we diepe eerbied hebben voor samenspraak met O.L.Heer, maar hardop horen we niet graag spreken met God in de turnzaal?

- dat het onder de bevoegdheid van het T.C. valt om hiervoor b.v. een boetenbusje .... te scheppen?

- dat ge moeilijk in uw eigen auto kunt met de sleutel van een ander?

- dat het omgekeerde ook waar is?

- dat de ooievaar toert?

- dat we "als nieuwjaars-geschenk" het bericht ontvingen dat de verzekeringspremie voor sportongevallen zeer sterk verhoogde voor 1966?

- dat de 12 flessen Martini die klaar stonden voor de receptie na het Gouwkampioenschap spoorloos verdwenen waren toen de receptie moest beginnen.....ze waren, en zijn nog, ribidibie ?

- dat we de heren secretaris van de comités verzoeken ons tegen begin februari het nieuws van hun afdeling te bezorgen, want we zouden een nieuw nummer van de heraut willen laten verschijnen half februari, met nieuws van de afdelingen?

- dat er ons steeds artikelen worden beloofd, maar dat we'r maar weinig ontvangen?

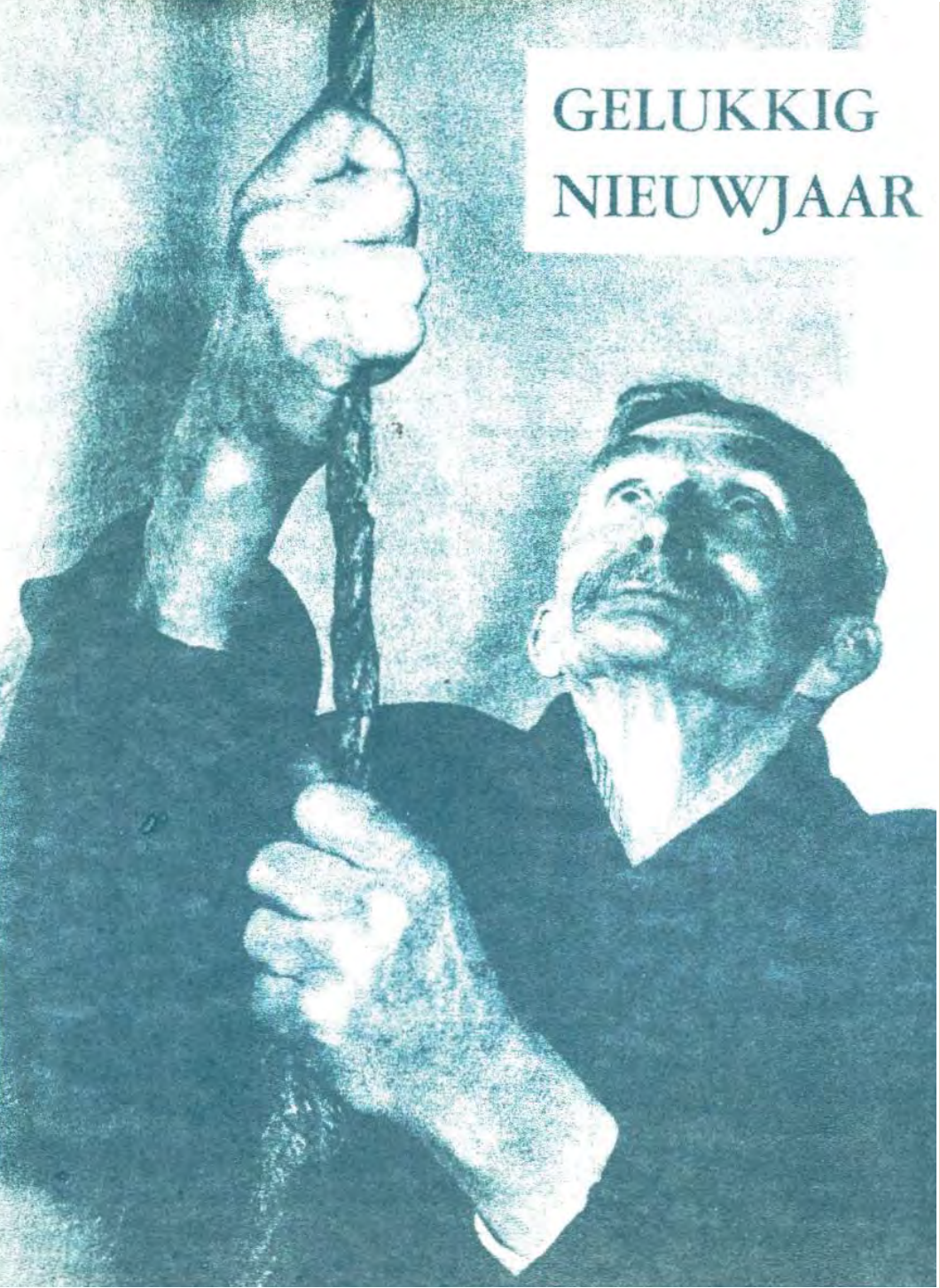
GELUKKIG
NIEUWJAAR